

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Κυριακή 17 Δεκεμβρίου 1933, ὥραν 11 π. μ. ἀκριβῶς

ΤΡΙΤΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1933

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ΤΖΙΝΑ ΜΠΑΧΑΟΥΕΡ

Πιάνο

*Μετά τὴν ἑναρξιν τῆς Συναντήσεως ἡ εἴσοδος ἐπιτρέπεται
μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα*

Τιμὴ ἀναλυτικῶς προγράμματος Δρ. 5.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ,, Α. Ε.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ευνδουασμὸς ἔργραφῆς

πρὸς ἀσὸκλήσιν καὶ ἄμεσον ααραααβήν τῶν κἀλωδι ἔργων:

	Δραχ.
ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ	
1) ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	
12 Τόμοι δερμάτινοι Τιμή:	6000
Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ	
2) ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ	
ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1930 [ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ (1932), ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ]	
8 Τόμοι δερμάτινοι »	1500
3) ΕΚΛΟΓΗ ΕΤΕΡΩΝ ΕΡΓΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ	
Μέχρι ποσού δραχμῶν τριῶν χιλιάδων . . . »	3000
	10.500

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ (κατ' ἐκλογήν):

<p>α) Τοῖς μετρητοῖς:</p> <p>Τρέχουσα τιμή Δραχ. 10.500</p> <p>Ἰδιαίτερα ἱκπτωσίς . . . » 2.500</p> <p>Ἦτοι, καταβάλλονται μόνον . . Δραχ. 8.000</p>	<p>β) Ἐπὶ πιστώσει:</p> <p>Τρέχουσα τιμή Δραχ. 10.500</p> <p>Προκαταβολή » 1.500</p> <p>Ἔπόλοιπον Δραχ. 9.000</p> <p><small>(πληρωτέα διὰ 30 τριμηνιασθεράμων τριεγγνημέτων μηνιαίων γρομμυμάτων)</small></p>
--	---

(Ζητήσατε καὶ εἰδηλὴν ἐγκύκλιον δι' ἕαστον ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔργων)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. **Ίφιγένεια ἐν Αὐλίδι** CHR. W. GLUCK
 Εἰσαγωγή
 Ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

2. **Συμφωνία ἀρ. 2** J. HAYDN
 I. Adagio. Allegro
 II. Andante
 III. Menuetto. Allegro
 IV. Allegro spiritoso
 Ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

3. **Ἡ ἀυγή εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ** SCHRISTICH
 Εἰσαγωγή ἐκ τοῦ ὄρατορίου «Ἀνάστασις»
 Ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας
 (Πρώτη ἐκτέλεσις)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

4. **Κοντσέρτο εἰς Μι ἔλασ.** FR.CHOPIN
 I. Allegro maestoso
 II. Romanze. Larghetto
 III. Rondo. Vivace
 Ἡ Δις Τζ. Μπαχάουερ καὶ ἡ ὀρχήστρα

5. **Ὁ Ἰπτάμενος Ὀλλανδὸς** R. WAGNER
 Εἰσαγωγή
 Ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

ΠΡΟΤΥΠΑ

ΜΕΤΡΩΝ

ΣΧ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΠ

ΣΤΑΔΙΟΥ 4

841

ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΡΑΪΩΝΙΔΗ

CH. W. GLUCK

Ἰριγένεια ἐν Αἰλίδι

(Εἰσαγωγή)

Ἡ εἰσαγωγή τῆς *Ἰριγένειας ἐν Αἰλίδι* ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἐμφανίσεως ἔθανιάσθη γενικῶς ὡς ἀριστοτεχνία. Κατενοήθη ὁμοῦ εἰς ὅλας τῆς τῶς λεπτομερείαις; Ἡμπορεῖ νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ κανεὶς; Ἡμπορεῖ ἀκόμη νὰ πιστεύσῃ ὅτι οὔτε αὐτὸς ὁ Γκλουκὸς ἐμάντευσε τὴν σημασίαν τῆς, καὶ ὅτι μᾶλλον ἔξ ἐνοστικτοῦ καὶ ὄχι ἐν συνειδήσει, συνέθεσε τὴν σελίδα αὐτήν, διὰ τῆς ὁποίας ἐγκαινιάζεται μία δόξα τῆς τέχνης τῶν μετέπειτα χρόνων. Ὁ Ριχάρδος Βάγνερ, ἀναζητῶν νὰ εἴρῃ εἰς τὰ παραδείγματα τοῦ παρελθόντος; τὴν οὐσίαν τοῦ συμφωνικοῦ δράματος, ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ εἰσαγωγή τῆς *Ἰριγένειας* παρουσιάζει τὴν πρώτην παρὰ τῆς ἱστορίας σημειώθεισαν ἐφαρμογὴν τοῦ **Leit-Motiv**. Λέγει: «Μὲ πόσῃ συναρπαστικῇ διαύγειαν, μὲ πόσῃ ἀλήθειαν ὁ Γκλουκὸς ἐπροσωποποίησε διὰ τῆς μουικῆς τὰ δύο στοιχεῖα τῆς πάλης; Εὐθὺς ἔξ ἀρχῆς ἀναγνωρίζει κανεὶς τὴν τερραστίαν δυνάμιν τοῦ κυρίου θέματος, ποὺ παρουσιάζεται μὲ τὴν ταυτοφωνίαν ἐκείνην, ἡ ὁποία δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὄγκου χαλκοῦ κατὰ τὸν τῆς τοῦ ἀγνοῦ θύματος, ποὺ ἐπακολουθεῖ, μᾶς προδιαθέτει εἰς τὴν συγκίνησιν». Θὰ ἦτο εὐκόλον πραγματικῶς νὰ θέσῃ κανεὶς τίτλους εἰς τὰ θέματα τῆς εἰσαγωγῆς τῆς «*Ἰριγένειας ἐν Αἰλίδι*», ὅπως ἐγένετο πρὸ ὀλίγου χρόνου διὰ τὰ θέματα τοῦ Βάγνερ ἢ εἴχαμε, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ θέμα τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀγαμέμνονος, τὸ θέμα τῆς χάριτος τῆς Ἰριγένειας, τοῦ θήνου κ.λ.π.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τέχνην γενικώτερον, αὕτη ἐκέρδιξε ἓνα πρότυπον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου συνετέθησαν τὰ ἀριστουργήματα τῆς μετέπειτα συμφωνικῆς εἰσαγωγῆς, ἀπὸ τῆς γαλλικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Méhul καὶ τοῦ Cherubini, μέχρι τῶν ὑπερόχων μουσικῶν προλόγων τοῦ Μπετόβεν καὶ τοῦ Βέμπερ. Ἡ εἰσαγωγή τῆς «*Λεονώρας*», διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Βάγνερ λέγει ἐπίσης ὅτι εἶναι «αὐτὸ τὸ δράμα φθασμένον

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ

ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γωνία Αιόλου — Σταδίου
Χαυτεία Τηλέφ. 21-677

Ἄκτῃ Μιασούλῃ 34
Τηλέφ. 41-229

ΤΗΛ'ΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΡΙΓΚΑΝ

Τὸ Πρακτορεῖον μας κείμενον εἰς τὴν κεντρικωτέραν ἀρτηρίαν τῶν Ἀθηνῶν με ὑποπρακτορεῖον ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐργαζόμενον με σύστημα συγχρονισμένον, ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ταξιδιωτικῶν καὶ Τουριστικῶν Γραφείων, κατάρθωσε νὰ προσελκύσῃ τὸ μεγαλειότερον μέρος τῶν ὁμογενῶν ταξιδιωτῶν.

Ἄνεσις, οἰκονομία καὶ ταχύτης εἶναι τὰ μόνα χαρακτηριστικά τοῦ Γραφείου μας.

Εἰσιτήρια ἀκτοπλοίας δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, Σιδηροδρομικὰ ἀπλᾶ καὶ με κλινάμαξαν δι' ὅλας τὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ

Ἀεροπορικὰ δι' ὅλας τὰς γραμμάς τοῦ κόσμου.

Εἰσιτήρια δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Μεσογείου καὶ με ὅλα τὰ ἀτμόπλοια.

Εἰσιτήρια δι' ὅλας τὰς γραμμάς τοῦ κόσμου με τὰ ὑπερωκεάνεια ὄλων τῶν Ἐταιριῶν

Εἰσιτήρια συνδεδυασμένα με ἀτμόπλοια, τραῖνα καὶ ἀεροπλάνα δι' οἰονδήποτε προορισμόν.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Διοργανώσεις ἐκδρομῶν ἀρχαιολογικῶν καὶ ἀναψυχῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης.

Κράτησις δωματίων εἰς ὅλας τὰς λουτροπόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν

Θαλάσσιαι ἐκδρομαὶ — Ταξίδια Μελετῶν

Σοβαρὰ Τουριστικὰ Γραφεῖα ἔχοντα τὴν ἀντιπροσωπεῖαν μας εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης, παρέχουν εἰς τοὺς πελάτας μας πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν.

Τὸ Γραφεῖον μας τυγχάνει ἀνεγνωρισμένον δυνάμει ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

εις την μεγίστην του άκμήν», ή εισαγωγή του «Κοριολιανού», τής «Ευφράνθης» και πολλαί άλλαι, είναι τό φυσικόν έπακολούθημα τής εισαγωγής τής «*Ιφιγενείας*».

J. HAYDN

Συμφωνία άρ. 2 (Λονδίνου).

Η 2α Συμφωνία του Χάυδν ευθύς εξ άρχής μάς υπενθυμίζει όλίγον Μότσαρτ, διότι άρχίζει με φράσιον συγγενή προς τόν «Δόν Ζουάν» και τελειώνει με «Γάμους του Φιγαρώ». Είναι άναμνήσεις μόλις γινόμεναι άντληηται, αλλά μεγάλης σημασίας από αισθητικής και ιστορικής άπόψεως.

Η εισαγωγή του πρώτου μέρους είναι σχετικώς βραχεία, άλλ' έχει θαυμασίαν κατάληξιν, μετά την οποίαν ακολουθεί γενική παύσις και σιγή, ως εάν ώφειλεν ό συνθέτης νά καταικήση κάποιον βαθύν πόνον. Είναι μήπως άνάμνησις του νοπού θανάτου του Μότσαρτ;

Η άρχή του Allegro είναι χαρακτηρισος έλεγειακού και γεμάτου φαντασίαν. Το κύριον θέμα έχει ήρεμον άγωγήν. Το έπακολουθούν δεύτερον θέμα έμφανίζεται μίαν και μόνην φοράν έντελώς έπεισοδικώς, ή δέ όλη ανάπτυξις είναι ή συνήθης εις τόν Χάυδν.

Τό Andante τής 2ας Συμφωνίας είναι από τά πλέον ενδιαφέροντα παραδείγματα τής τεχνοτροπίας και τής αισθητικής του Χάυδν. Το κύριον θέμα έχει χαρακτηρισά Lied και παρουσιάζεται με ποικίλα παραλλαγά. Αί παραλλαγαι αύται έν τούτοις δέν αποτελούν τόσον τό κύριον στοιχείον τής συνθέσεως όσον τά ένδιάμεσα τμήματα, μέσα από τά όποια έκπηδῆ μεγάλο πάθος και διαφαίνεται τό βάθος και ή τέχνη του «Πατά-Χάυδν».

Τό Μενουέττο τής Συμφωνίας είναι χονδρόν και έσωτερικόν, άπειλητικόν και έντροπέλον, ταύτοχρόνως πλούσιον εις άπροσδόκητα έπεισοδία, γιγάντια διαστήματα, κτύπους τυμπάνων με crescendo, με γενικάς παύσεις και γενικούς τρύλλους. Το Trio όμως παραμένει θωπευτικός, παιχνιδιάρικο, εύθυμο και άπλούν.

Τό Finale άρχίζει á la Musette όπως ή Συμφωνία τής «*Αρκούδας*». Ο Α. Kuhacz διατείνεται ότι τό κύριον θέμα του φινάλε αυτού, καθώς και τό του Andante και του φινάλε τής προηγούμενης Συμφωνίας εις Mi ύφ. είναι παρμένο από τας λαϊκάς Κροατικάς με-

ληδίας, Μολονότι ή ἀλήθειά, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δὲν ἔχει ἐντελῶς ἀναλίμψει, πολλὰ μᾶς πείθουν ὅτι πραγματικῶς ὁ Χάρδν σνγνάκις ἔχει ἐμπνευσθῆ ἀπὸ τὴν λαϊκὴν μούσαν. Εἰς τὸ πρῶτον θέμα τοῦ Allegro ἀντιτίθεται ἕνα δεύτερον, γεμάτο ἀπὸ τὴν εὐφροσύνην ἐκείνην καὶ εὐδοιμονίαν τοῦ αἰσθάνεται ἕνας εὐτυχῆς ἄνθρωπος μέσα εἰς τὴν χαρὰν μᾶς εορτῆς.

ST. CHRISTICH

(Ἰσπανία) ὁ ἄριστος

Ἡ ἀγῆ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ

Εἰσαγωγή ἐκ τοῦ ὄρατορίου « Ἀνάστασις »

Σκότος βασιλεύει παντοῦ. Πρὸς δυσμᾶς ἀρχίζει νὰ ροδίζει ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ ἀγῆ. Ἡ μυστικοπαθὴς νύχτα σκεπάζει τὴν φύσιν, ἐπάνω ἀπὸ τὴν ὁποίαν πλανᾶται ἕνα ἀκαθόριστον προαίσθημα. Μέσα στὴν ἀτμοσφαιραν ἀκούονται φωνὲς εἰδωλολατρικῆς χριστιανικῆς, δραματικῆς, καθὼς καὶ τραγούδι ψυχικῆς ἀπολυτρόσεως. Ἀγῆ . . . Ὁ ζέφυρος φροσῆ ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς κλάδους τῶν ἐλαιῶν. Τὸ θέμα τοῦ χριστιανισμοῦ δεσπόζει διὰ νὰ ἀναμιχθῆ με τοὺς ἤχους τῶν κωδῶνων, ἐπάνω ἀπὸ τὰς ξηρὰς καὶ τὰς θαλάσσας καὶ διὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος.

R. WAGNER

Ὁ Ἰπτάμενος Ὀλλανδός.

(Εἰσαγωγή)

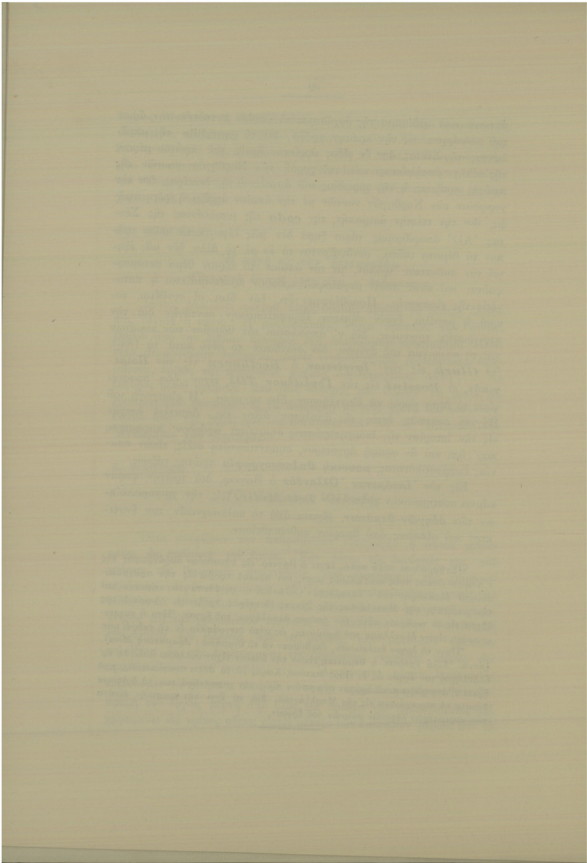
Ὅλοι γνωρίζουν τὴν ἀπαράμιλλον εἰσαγωγήν ἢ ὁποία χρησιμεύει ὡς πρόλογος τοῦ ἔργου. Ἐὰν λόγῳ τῆς ἐκτάσεώς της, τοῦ τρόπου τῆς θεματικῆς ἀναπτύξεως, τοῦ συστήματος τῆς χρησιμοποιοῦσεως μικρῶν τμημάτων τοῦ ἔργου, συνδυαζομένων χωρὶς νὰ διακρίνεται τὸ σημεῖον τῆς ἐνώσεως· ἐὰν διὰ τοῦ ὁμητικοῦ χαρακτήρος καὶ τοῦ χρωματικοῦ πλούτου, ἢ εἰσαγωγή αὐτὴ ὑπενθυμίζῃ τὴν σχολὴν τοῦ Βέμπερ, διὰ τῆς μορφῆς τῶν μουσικῶν φράσεων καὶ ἰδίως διὰ τῆς ἐπιξεργασίας τῆς ὀρχήστρας, προδίδει σαφῶς τὴν προσωπικότητα τοῦ συνθέτου της. Ἀναλύοντες αὐτὴν λεπτομερῶς εὐρίσκομεν τὰ ἐπόμενα στοιχεῖα : 1ον τὴν « φράσιν μητέρα » ἣτις δεσπόζει τοῦ ἔργου, περνᾷ ἀπὸ ὅλας τὰς πράξεις τοῦ μελοδράματος καὶ χρησιμεύει ὡς κρῖκος οὕτως εἰπεῖν μεταξὺ τῶν διαφόρων μερῶν 2ον τὸ

ἀντιστικτικὸν σχεδίασμα τῆς ὀρχήστρας τὸ ὁποῖον συνοδεύει τὴν ἄριαν τοῦ πλοιάρχου, εἰς τὴν πρώτην πράξιν, ὄν τὸ *cantabile* τῆς μπαλλάντας τῆς Σέντας, 4ον ἐν εἰδος ἀορίστου ἡχοῦς τοῦ πρώτου μέρους τῆς αὐτῆς μπαλλάντας καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Νορθηγῶν ναυτῶν τῆς πρώτης πράξεως, ἢ τῆς χορφῆς τοῦ ἀργαλειοῦ τῆς δευτέρας, 5ον τὴν χορφῆσαν τῶν Νορθηγῶν ναυτῶν μὲ τὴν ὁποῖαν ἀρχίζει ἡ τρίτη πράξις, 6ον τὴν τελικὴν ἀστραπὴν, τὴν *coda* τῆς μπαλλάντας τῆς Σέντας. Ἄλλ' ἀπαρίθμησις τόσον ξηρὰ δὲν μᾶς λέγει κατὰ ποῖον τρόπον τὰ θέματα ταῦτα, συνδναζονται τὸ ἐν μὲ τὸ ἄλλο, δὲν μᾶς ἐξηγεῖ τὸν παθητικὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον τὸ κύριον θέμα μεταμορφοῦται καὶ κατὰ ποῖαν μεγαλοφυᾶ πρόοδον προετοιμάζεται ἡ κατακλείς τῆς εἰσαγωγῆς. Προσθέσωμεν ὅτι, ἐὰν ὅλοι οἱ συνθέται, μικροὶ ἢ μεγάλοι, ἔχουν σήμερον ἐξησφαλισμένην συνταγὴν διὰ τὴν περιγραφὴν τραυμίας, διὰ ν' ἀποδώσωσι τὸν θόρυβον τῶν κυμάτων καὶ τὸ σφύριγμα τοῦ ἀνέμου, δὲν συνέβαινε τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ 1840. Ὁ *Gluck* εἰς τὴν Ἰφιγένειαν, ὁ *Beethoven* εἰς τὴν Ποιμνικήν, ὁ *Rossini* εἰς τὸν Γουλιέλμον Τέλλ, εἶχον ἤδη προσεγγίσει τὸ θέμα χωρὶς νὰ ἐξαντλήσουν ὅλα τὰ μέσα. Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Βάγνερ συνεπῶς, ἐκτὸς τῆς ἀπολύτου ἀξίας της, ἀποτελεῖ ἐποχὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐνορχηστρώσεως σημεῖώνει πρόοδον· παραμένει, παρ' ὅτι καὶ ἂν γραφῆ ἀργότερον, σημαντικωτάτη σελίς, ἐκὼν σπανίας ἐκφραστικότητος, *μουσικὴ θαλασσογραφία* πρώτης τάξεως.

Εἰς τὸν Ἰπτάμενον Ὀλλανδὸν ὁ Βάγνερ, διὰ πρώτην φορὰν κἀμνει συστηματικὴν χρῆσιν τῶν *Leit-Motiv*. Εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν *ὀδηγῶν-θεμάτων*, ἄγεται ἀπὸ τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦ ἐνοτικῶν καὶ οὐδόλως ἀπὸ θεωρίαν καθορισθεῖσαν.

«Ἐνθουσιασμαι πολὺ καλά, λέγει ὁ Βάγνερ, εἰς σπουδαίαν παράγραφον τῆς «Ἀνακοινώσεως πρὸς τοὺς φίλους μου», οἱ προτοῦ προβῶ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν ὀλοκλήρου τοῦ «Ἰπταμένου Ὀλλανδοῦ», συνέθεσα τὸ κείμενον καὶ τὴν μουσικὴν τῆς Μπαλλάντας τῆς Σέντας (δευτέρας πράξεως). Ἀουνειδίθως ἔθεσα εἰς τὸ τεμάχιον αὐτὸ τὸν σπόρον ὀλοκλήρου τοῦ ἔργου. Ἦτο ἡ συγκεντρωμένη εἰκὼν ὀλοκλήρου τοῦ δρῆματος, ὡς αὐτὸ διεγράφετο ἐν τῇ σκέψει μου.

Ὅταν τὸ ἔργον ἐτελείωσεν, ἐπεθύμουν νὰ τὸ ὀνομάσω : *Δραματικὴ Μπαλλάντα*. Ἀλλὰ κατόπιν, ἡ θεματικὴ εἰκὼν τὴν ὁποῖαν εἶχον συλλάβει ἠπλώθη ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ ἔργου ὡς ἐν εἰδος δικτύου. Χωρὶς νὰ τὸ θέλω πραγματικῶς, μοῦ ἦρκε ν' ἀναπτέξω κατὰ τρόπον σύμφωνον πρὸς τὸν χαρακτῆρά των, τὰ διάφορα θέματα τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν Μπαλλάνταν, διὰ νὰ ἔχω τὴν μουσικὴν εἰκὼνα τῶν κυριωτέρων λυρικῶν σκηνῶν τοῦ ἔργου».

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰ προγράμματα τῶν Συναυλιῶν τοῦ ᾿Ωδείου Ἀθηνῶν γίνονται δεκταὶ πρὸς καταχώρησιν διαφημίσεις. Διὰ τοὺς ὄρους καὶ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθινθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ᾿Ωδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς τηλέφ. 25-351) καθημερινῶς 9-12 π.μ. καὶ 4-8 μ.μ.

Τὰ προγράμματα τῶν Συναυλιῶν τοῦ ᾿Ωδείου Ἀθηνῶν ἐκτυποῦνται ἐπὶ χάρτου τῆς

ΧΑΡΤΟΠΟΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ «Ε. Γ. Λ.»

Handwritten mark, possibly initials or a signature.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Θεωρείον Α'	Δραχ.	30.—
Πλατεία	>	25.—
Αμφιθέατρον Α'	>	25.—
Ἐξώστης ἠριθμημένος	>	25.—
Διάδρομος Ἐξώστου	>	20.—
Θεωρείον Β'	>	20.—
Υπερώιον	>	15.—

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν (Ὀδὸς Πειραιῶς ἐγγέφ. 25—351) καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».

ΚΑΡΤΟΝΟΣ ΒΑΡΥΝ • Ε. Γ. Λ.